

Η προσφορά του Μαθήματος των Θρησκευτικών στο σημερινό σχολείο (Κωνσταντίνος Νικολαΐδης, Εκπαιδευτικός)

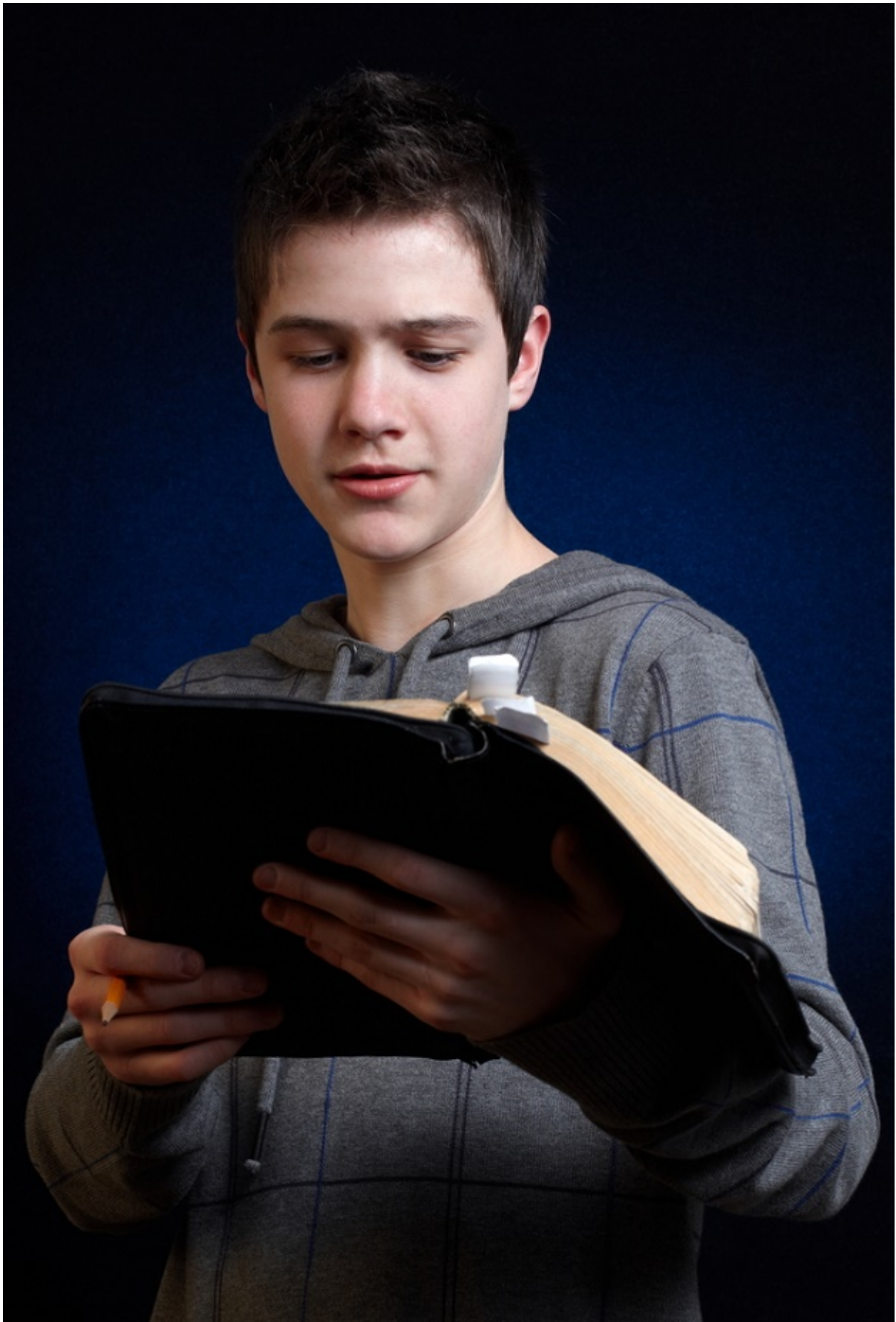
/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη Δημοσίευση: <http://bitly.com/24bCEsr>]

Αναφέρει επίσης ότι το ΜτΘ θα πρέπει να συμβάλει στην καλλιέργεια της ανεκτικότητας μεταξύ των λαών, των πολιτισμών και των θρησκειών, όπως όλα τα μαθήματα της ανθρωπιστικής κατευθύνσεως. Ακόμη ότι δεν μπορεί να περιορίζεται μόνο στην παροχή απλών γνώσεων, αλλά αντίθετα να συνδέεται με την ίδια τη ζωή, συμβάλλοντας στην καλλιέργεια και στην ανάπτυξη ολοκληρωμένων προσωπικοτήτων μέσα στα πλαίσια ενός γενικότερου εκπαιδευτικού συστήματος, στο οποίο είναι ενταγμένο και το μάθημα των Θρησκευτικών [63].

Τα νέα Προγράμματα Σπουδών που εκπονήθηκαν κατά το σχολικό έτος 2010-2011 στο πλαίσιο του προγράμματος του Υπουργείου Παιδείας για το Νέο Σχολείο χαρακτηρίζονται για τον προσανατολισμό τους στη διερευνητική, στην βιωματική και στη συνεργατική μάθηση. Ο παιδαγωγικός αναπροσανατολισμός της διδακτικής πράξης, που εισάγει αυτή η νέα παρέμβαση, ευθυγραμμίζεται με τις σύγχρονες θεωρίες μάθησης και διδακτικής αλλά και με το αίτημα υπέρβασης χρόνιων αγκυλώσεων του εκπαιδευτικού συστήματος. Η επιτροπή που συγκροτήθηκε για την εκπόνηση του νέου Προγράμματος Σπουδών των Θρησκευτικών, κατά την ολοκλήρωση του έργου της, υπέβαλε δύο παραδοτέα: α) «Πρόγραμμα Σπουδών για τα Θρησκευτικά Δημοτικού και Γυμνασίου», και β) «Οδηγό του Εκπαιδευτικού για τα Θρησκευτικά Δημοτικού και Γυμνασίου».

Τα κείμενα αυτά, τα οποία αποτελούν παιδαγωγικά και διδακτικά εργαλεία, έχουν δημοσιευτεί στον διαδικτυακό κόμβο του «Ψηφιακού Σχολείου» του Υπουργείου Παιδείας και απευθύνονται αποκλειστικά στους εκπαιδευτικούς και δεν αποτελούν διδακτικό εγχειρίδιο για τους μαθητές. Αξίζει να σημειωθεί ότι το νέο ΠΣ αφορά τη θρησκευτική αγωγή στη δημόσια εκπαίδευση και όχι την εκκλησιαστική κατήχηση. Το νέο ΠΣ χωρίς ουσιαστικά να απομακρύνεται από τους ειδικούς σκοπούς του μαθήματος, όπως αυτοί ορίζονται στα Αναλυτικά Προγράμματα του 2003 (ΔΕΠΠΣ-ΑΠΣ), κινείται πάνω στις ίδιες βασικές αρχές, τις οποίες εμπλουτίζει και αναπτύσσει περισσότερο. Τα Προγράμματα του 2003 (ΔΕΠΠΣ-ΑΠΣ) στόχευαν στην ενημέρωση για την υφή του θρησκευτικού φαινομένου, στην ανάπτυξη θρησκευτικής συνείδησης και στο να αποκτήσουν οι μαθητές, γνώσεις γύρω από τη Χριστιανική πίστη και την Ορθόδοξη Χριστιανική Παράδοση. Επίσης εστίαζαν στην καλλιέργεια του ήθους και της προσωπικότητας, με την αξιοποίηση των μορφωτικών αγαθών της Αγίας Γραφής, των Πατέρων και της Παράδοσης της Εκκλησίας, καθώς και στην καλλιέργεια της κριτικής σκέψης των μαθητών έτσι ώστε να καταλάβουν ότι το αυθεντικό χριστιανικό μήνυμα είναι υπερεθνικό και οικουμενικό και να συνειδητοποιήσουν την ανάγκη διαχριστιανικής και διαθρησκευτικής επικοινωνίας [64].

Στη σύγχρονη εποχή, ο μοντέρνος άνθρωπος ως άτομο ζει κλεισμένος στον εαυτό του, απομονωμένος από το περιβάλλον του, κυριολεκτικά άσχετος (χωρίς σχέση, επικοινωνία, συμμετοχή) και αυτόνομος• με λίγα λόγια μόνος[65]. Αντιλαμβανόμενη λοιπόν, η σύγχρονη θρησκευτική αγωγή την ανάγκη καλλιέργειας του ήθους και της προσωπικότητας, αξιοποιεί την Ορθόδοξη Χριστιανική παράδοση, η οποία αρνείται τη συμβατική ηθική και προβάλλει το ευχαριστιακό και ασκητικό ήθος του προσώπου. Το ορθόδοξο ήθος ως αλήθεια και εμπειρία της προσωπικής σχέσης με τον Θεό, τον κόσμο και τον συνάνθρωπο, έχει πρόταση ζωής και πολιτισμού, πέρα από τη φυσική νομοτέλεια, πρόταση ικανή να μεταμορφώνει την εγκλωβισμένη στη φθορά και στο θάνατο βιολογική ύπαρξη σε γεγονός ελεύθερης και αγαπητικής κοινωνίας [66].

[Συνεχίζεται]

[63] Σαββάτου, Χρυσοστόμου, «Η εισήγηση του Μητροπολίτη Μεσσηνίας για τα θρησκευτικά, προς τη Διαρκή Ιερά Σύνοδο, 5/Νοεμβρίου/2012», στο διαδικτυακό τόπο www.amen.gr (ημερομηνία ανάκτησης: 18/12/12).

[64] Στ. Γιαγκάζογλου, «Η πορεία εκπόνησης και πιλοτικής εφαρμογής του νέου Προγράμματος Σπουδών στα Θρησκευτικά Δημοτικού και Γυμνασίου», στο διαδικτυακό τόπο <http://www.amen.gr/article11551> (ημερομηνία ανάκτησης:

18/12/12).

[65] Μ. Μπέγζου, *Φαινομενολογία της θρησκείας* (Αθήνα: Εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα, 1995) σελ.234.

[66] Στ. Γιαγκάζογλου, «Το Ορθόδοξο ήθος», στο *Πίστη και βίωμα της Ορθοδοξίας. Δόγμα, Πνευματικότητα και Ήθος της Ορθοδοξίας*, Τόμ. Α΄, (Πάτρα: Εκδόσεις του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου, 2002) σελ. 291.